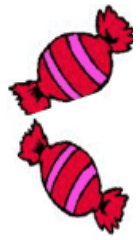

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:28	16:13	ירושלים
17:27	16:16	חיפה
17:30	16:28	תל אביב
17:31	16:29	באר שבע

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת שְׁמוֹת <> כ"ג טַבַּת הַתְּשַׁע"ג <> גְּלִיוֹן מִסְפָּר 63 <> שְׁנָה שְׁנִיָּה <>

וְקָדָה וְאַחֲשָׁבָה "בְּחִירוֹת"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

בְּעָרְב שַׁבָּת פְּשֵׁהְתָּאֲרַחֲנוּ אֶצֶל בְּנֵי הַדּוֹדִים, סִפְר יַעֲקֹב שֶׁבְּבִית סִפְרוֹ הַחֵל מִסַּע בְּחִירוֹת לְוַעַד הַתְּלַמִּידִים, וְהוּא אֶחָד מֵהַמְּעַמְדִים. וְהִיּוֹת וְהוּא רוֹצֵה לְהַבְּחֹר, הוּא מִבְּקֵשׁ מִכְּלָנוּ לְתֵת לוֹ עֲצוֹת וְרַעְיוֹנוֹת, כִּי־צַד הוּא יִכַּל לְזַכּוֹת בְּרַב קוֹלוֹת הַתְּלַמִּידִים. כִּשְׁהִסְתִּימָה סְעוּדַת הַשַּׁבָּת, סִפְר דּוֹד אֶפְרַיִם שֶׁבִּין תְּלַמִּידָיו שֶׁל הַרְבֵּי מְלוּבְּלִין, הִיוּ שְׁנֵי אַחִים. אֵל אֶחָד מֵהֶם נִהְרָו הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאִלוּ אֵל הַשְּׁנִי לֹא בָּא אִישׁ. פַּעַם נִדְּמָנוּ שְׁנֵי הָאִחִים לְמָקוֹם אֶחָד. שָׁאַל הַשְּׁנִי אֶת הָרִאשׁוֹן מִתּוֹךְ חוֹלְשֵׁת הַדַּעַת, הֲלֹא שְׁנֵינוּ שְׁוִים בְּתוֹרָה וּבְחֲסִידוֹת, שְׁנֵינוּ הִסְתוֹפְפָנוּ בְּצִלוֹ שֶׁל רַבִּי אֶחָד, וּמְדוּעַ אַחִי, אֵלַיִךְ הַחֲסִידִים בָּאִים בְּהַמוֹנִיָּהֶם, וְאֵלֵי לֹא בָּא אִישׁ? הַשֵּׁיב לוֹ הָאֵח, הָאִמְנָה לִי, אַחִי הִיָּקֵר, כִּי גַם אֲנִי שׁוֹאֵל שְׁאֵלָה זוֹ: מְדוּעַ בָּאִים הֵם אֵלֵי וְלֹא אֵלַיִךְ? אֲבָל, שְׁאֵלוֹת אֵלוּ שְׁאֵנוּ שׁוֹאֵלִים, הֵן עֲצָמָן הַתְּשׁוּבָה! הַעֲבָדָה שְׁאֲנִי אֵינִי מִבִּין מְדוּעַ בָּאִים אֵלֵי, וְאַתָּה אֵינְךָ מִבִּין לְהִיפֹךְ. מְדוּעַ לֹא בָּאִים אֵלַיִךְ, הִיא כְּנִרְאָה הַסִּבָּה שֶׁהַחֲסִידִים בָּאִים אֵלֵי וְלֹא אֵלַיִךְ.

כְּאֲשֶׁר ה' מִתְּנָלָה אֵל מֹשֶׁה בְּמַעַמַד הַסֵּנָה, וּמוֹעִיד לוֹ אֶת תְּפִקִּיד הַגּוֹאֵל, וְשׁוֹלְחוֹ לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עוֹנָה מֹשֶׁה: "מִי אֲנִי כִּי אֵלֶיךָ אֵל פְּרַעֲוִה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם". עַל כֵּן עָנָה לוֹ ה': "... כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ, וְזֶה לִךָ הָאוֹת...". וְמָהוּ הָאוֹת וְהַסִּימָן כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ? זֶה הָעֲנִוָה, שְׁאֵינְךָ רוֹאֶה אֶת עֲצָמְךָ רְאוּי לְהִנְהִיג אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הָאוֹת וְהַסִּימָן כִּי בְּאֵמֶת רְאוּי אֶתָּה לְכַךְ.

אִם רוֹצֵה אֶתָּה יַעֲקֹב לְזַכּוֹת בְּקוֹלוֹת חֲבֵרֶיךָ, עֲלֶיךָ לְנַהֵג בְּעֲנִוָה, וְלַדַּעַת כִּי לְהִנְהִיג קְבוּצָה אוֹ חֲבֵרִים, עַל הַמְּתַמְדָּד לְדַעַת, כִּי כָּלֵם שְׁוִים, וְאֵין לוֹ שׁוֹם כְּבוֹד אוֹ גְּדֻלוֹת עַל חֲבֵרָיו, אֲלֹא שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם, וְדוֹאֵג לְשִׁלּוּמָם וְלְטוֹבָתָם, וְלִרְגֵעַ לֹא חוֹשֵׁב עַל עֲצָמוֹ, וְלֹא מִצְפָּה לְקַבֵּל דְּבַר מֵאִף אֶחָד.

מְנַהֵג אֶמְתִּי חֵשׁ תְּמִיד שֶׁהוּא לֹא רְאוּי, וְשֶׁהוּא זָכָה בְּאִמּוֹן חֲבֵרָיו רַק בְּשֵׁל מִסִּירוֹתוֹ עֲבוּרָם, וְרַק בְּשֵׁל הָעֲנִוָה שְׁיֵשׁ בוֹ. אִם תִּכְבֵּד אֶת כָּל חֲבֵרֶיךָ שֶׁבְּבִית הַסִּפְר, תִּקְשִׁיב לְכָלֵם, תִּסְיַע לְכָל פּוֹנֵה וּמִבְּקֵשׁ, אֲזִי סְפוּי אֶמְתִּי הוּא שְׁחֲבֵרֶיךָ יִבְחָרוּ בְּךָ. בְּהַצְלָחָה.

לְהִתְרַאוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרַשְׁת וְאֶרְאָה, יוֹנְתָן.

החיזה גפרטה

- ☺ איזו אחות מחכה, ולמה היא חכמה?
- ☺ מי היה בן של מי בגפרטה, אבל רק "בכאילו"?
- ☺ איזו משפחה היתה ברוכה ולדים בגפרטה?
- ☺ אלו שתי נשים גרמו לרובי המשפחות בבני ישראל?
- ☺ איזה אח היה הפה של אחיו?

גשילי הפרטה

המצרים חששו מרבוים של ישראל, ופרעה מטיל עליהם עבודה קשה. פרעה צנה להמית כל תינוק זכר הולד לישראל. גשראה שישאל מתרבים, הוא צנה להשליך כל זכר ליאור. בן נולד לעמך ויזכר. אמו החביאה אותו ג' חדשים ואז שמה אותו בתבה על היאור. אחותו עמדה מרחוק לראות מה יקרה לו. בת פרעה מצאה את התבה, קראה לתינוק משה והוא גדל בארמון המלך. פשגדל ראה את הסבל של בני ישראל, וקשראה מצרי מכה עברי הוא הרג את המצרי. משה בורח ממצרים, מגיע למדן ונשא את צפורה בת יתרו, ונולדו להם בנים. ה' נגלה אל משה בסנה בוער באש. ומצנה את משה ללכת אל פרעה ולהוציא את בני ישראל ממצרים, בעזרת אחיו אהרן.

הדרה והאדרה

אבא תחנה החסיד נכנס לעירו בערב שבת וחבילתו מנחת על כתפו. מצא אדם חולה וחלש מטל בפניסה לעיר. אמר לו החולה: "רבי, עזר לי, הכניסני לעיר!". חשב אבא תחנה: עלי לעזר לחולה, אבל אם אניח חבילתי מהיכן אתפרנס אני וביתי?". לבסוף החליט להכניס את החולה לעיר ורק אחר כך בא ונטל את חבילתו ונכנס לעיר, עם דמדומי חמה. והיו הכל תמהים ואומרים: "זה הוא אבא תחנה החסיד, מחלל שבת?". הוא היה הרבה בלבד: "שמא חללתי את השבת?". באותה שעה הזריח הקדוש ברוך הוא את החמה כדי שלא יצטער אבא תחנה על חלול שבת.

(בראשית רבה פרשה כ"ו)

ספור שלחן השבת

פעם אחת בא איש אחד לבית המדרש ובכה מאד לפני הסבא מנובהרדוק שיעזר לו, היות ובנו מטל על ערש דני, חולה ונוטה למות. אמר לו הסבא: שפנראה יש לו עצה טובה והוא ישתדל להביא את הרופא המפרסם הממחה הגדול, שיציל את בנו המסכן, אבל הוא צריך לשלם 100 רובל כסף, האב המדכדך הספים לכך. אז אמר לו הסבא: "עליך לשכור 10 אנשים שיתפללו בעד החולה ויאמרו "אמן יהא שמייה רבא" כהבטחת חז"ל: "שהעונה אמן יהא שמייה רבא בכל כחו קורעין גזר דינו", בודאי תעלה אי"ה ארכה לבגן". התחיל האיש לגמגם להתחרט ולהתלונן על השכר המרבה שהסבא מבקש ממנו, ועוד הביע את תמיהתו אם בכלל הענין הזה יכל לעזר לילד...

אמר לו הסבא: האן תוכל תפלתך לעזר אחרי שאתה בעצמך מסתפק ומפקפק באמונתך בה' שרק הוא הרופא הנאמן להועיל ובגידו להמית ולהחיות...?

הפתגם השבועי

"בנים אתם לה' אלהיכם" (דברים, יד - א)
 החטא הגדול ביותר, פשיהודי שוכח שהוא בן מלך".
 [רבי שלמה מקרלין]